

dusi jm. Põnevamatest materjalidest pidas ta konverentsiettekandeid ja kirjutas ka artikleid. Pikki aastaid oli ta esimene abiline osakonnas hoiul olevate kogude vahendamisel uurijatele, s.t. lugemissaali teenindaja. Siit siirdus ta ka 2002. aastal pensionile.

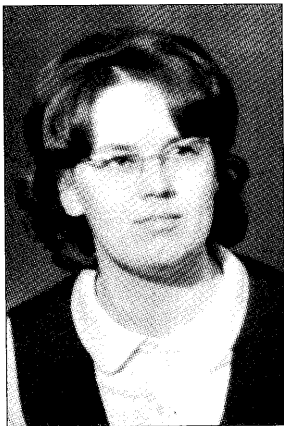
Sealtpeale on Tiiu vaba tegelemaks oma laialdaste kultuurihuvidega. Ta loeb palju ja tõlgib, käib kontsertidel ja näitustel, osaleb kirjandus- ja luuleõhtutel. Tiiuga on huvitav ja hariv vestelda, tema poolt on pakkuda teadmised ja sageli ootamatu ning omapärane vaatenurk maailma asjadele. Tiiut kohtab seal, kus on õhus uued teadmised ja ümberringi huvitavad inimesed, ta on kohal ka seal, kus on hädasolijad ja abivajajad. Idamaa kalendri järgi lammas, ei tee Tiiu midagi lambaks olemise vastu, otse vastupidi — ta on allaheitlik ja pügamiseks valmis. Nii vajabki ta vahel ka ise abi — mõnda sooja, julgustavat sõna või vähemalt tema elufilosoofia mõistmist.

Imetusväärne on Tiiu sõnaosavus ja huumorimeel luulevormis ning vormitaju ja värvimeel joonistustes. Sõprade ja kolleegide sünnipäevadeks või muudeks tähtpäevadeks on Tiiul ikka valminud suurejooneliselt kujundatud kaart rohkete piltide ja sügavmõtteliste värssidega. Ta võib neid tekitada hetkega, aga ei kahetse ka tõsisema teose loomiseks kulutatud päevi. Meie ülesanne oleks Tiiu juhulooming kokku koguda. Kõige selle kõrval või õieti eelkõige on Tiiu kahe tubli lapse ema ja tema suureks uhkuseks on olla seitsmekordne vanaema.

Sinu enda laadis — *oo, Tiiu, palju õnne ja tervist sulle!*

Maret Konson, Mare Rand

MARJU SALVE 60

Marju Salve sündis 26. juunil 1942. aastal Tartus. 1961. aastal lõpetas ta Tartu 3. Keskkooli ja 1970. aastal Tartu Ülikooli keemiaosakonna.

Tööteed alustas Marju 1961. aastal laborandina elektrokeemia laboratooriumis, kus töötas ka õpingute ajal, olles ühel suvel küll kirjas ehitusjaoskonna pottsepana. Diplomitöös sai Marju Salve tulemused, mis aitasid kaasa tahkete elektrodide pinna polükristalsusest tingitud nähtuste selgitamisele, millele toetudes Moskva Ülikooli elektrokeemikud formuleerisid avastuse. Marju jätkas 1972. aastast teadurina ja 1980.–1993. aastani töötas laboratooriumi juhatajana. Elektrokeemia laboratooriumi ajajärku langes Marju aktiivne tea-

dustöö, mille tulemusena ilmus üle 50 publikatsiooni. Sel ajal kerkisid esile tema organisaatorivõimed, mis leidsid rakendust nii laboratooriumi tööd juhtides kui ka elektrokeemikonverentside organiseerimisel ning kuluvad praegugi ära keemiaseltsis ning ametiühingus.

Elu keerdkäigud, millega kaasnes teaduslaboratooriumide likvideerimine Tartu Ülikoolis, viisid Marju Salve 1994. aastal kooli inglise keelt õpetama. Saatusel tahtel tuli ta poole aasta pärast tagasi keemiahoonesse, nüüd aga juba raamatukoguhoidjana. Selgus, et selle üle võivad keemikud vaid rõõmu tunda. Marju teab omast käest, et keemikul peab raamat kui mitte käeulatuses, siis vähemalt kõrvalruumis kättesaadav olema. Tänu Marjule asub suurem osa keemikutele igapäevaselt vajalikust kirjandusest ka veel praegu keemiahoones. Üliõpilaste jaoks on Marju Salve aga kujunenud oluliseks lisajuhendajaks. Marju aitab leida soovitud raamatu kas või kaanevärvi järgi, aga peale selle oskab soovitada sinna kõrvale mitut teist. Marju aitab tõlkida sünteesijuhendeid vene, inglise ja saksa keelest. Marju annab nõu ka keemiaalaste mõtete inglise keelde valamisel. Marjuga võib rääkida igasugustest muudestki probleemidest, mis raamatute ja keemiaga kuidagi seotud pole. Aga samavõrra on Marju karm, kui keegi, olgu ta üliõpilane või professor, paljudele vajaliku raamatu õigel ajal tagastamata unustab. Juhtub sedagi, kui vaja, et Marju toob raamatu ise raamatukokku tagasi.

Marju on olnud üsna peavalutekitav nii mõnelegi ülemusele ja kaastöötajale, sest on nimetanud asju ikka õige nimega, mitte vastavalt sellele, mis talle isiklikult kasulikum oleks. Marju võib tunduda karm inimese jaoks, kes teda ei tunne. Tegelikult on Marju lõputult abivalmis, entusiastlik ja optimismi sisendav kaaslane kõigi jaoks, kes seda hinnata oskavad.

Karmen Lust

MARE VADI 60

Mare Vadi sündis 2. augustil 1942. aastal. 1961–1967 õppis ta Tartu Riiklikus Ülikoolis raamatukogundust ja bibliograafiat (kaugõppes).

1962. aastal tuli Mare raamatukogusse tööle. Alates 1976. aastast töötab Mare kataloogijana. See amet nõuab täpsust ja tähelepanu, vastutus-tunnet ja rahulikku meelt. Ja just sellised omadused ongi Marel. Rahulikult, otsekui märkamatuult saab tehtud hulk tööd. Aastaid töötas ta ka kataloogikonsultandina, olles lugejatega hästi sõbralik ja taskaalukas. Ka kolleegina on Mare asjalik, abivalmis, sõbralik.